

ת"פ (רמלה) 25098-12-22 - מדינת ישראל נ' קאסם סרחאן

ת"פ (רמלה) 25098-12-22 - מדינת ישראל נ' קאסם סרחאן שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 25098-12-22

מדינת ישראל

נגד

קאסם סרחאן

בית משפט השלום ברמלה

[22.04.2025]

כבוד השופט אייל כהן

ב"כ המאשימה עו"ד מר בן לולו, עו"ד גב' ג'ין

ב"כ הנאשם עו"ד שלם

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין החזקת 50 כדורי MDMA.

תמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעי' 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעי' 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי קביעות הכרעת הדין, ביום 12.11.21 בשעה 20:31 לערך, נהג הנאשם באופניים חשמליים בניגוד לכיוון התנועה, ברחוב הרצל שבלוד, לכיוון רח' טרומפלדור. שוטר שנהג בניידת ולצידו פקח הבחין בכך והורה לו לעצור בצד. בסמוך לאחר מכן עצר הנאשם מנסיעה. במהלך המפגש בינו ולבין השוטר, הוציא הנאשם מכיס מכנסו הימני מסיכת קורונה לבנה ובה שקית שבתוכה 50 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA (להלן גם: "הסמים"). על גבי השקית שהכילה את הכדורים היה רשום הכיתוב "50". הנאשם השליך את הסמים לארץ. השלכת הנאשם את הסמים בהם החזיק נעשתה על מנת ליצור מצג שווא לפיו אין הם שייכים לו ובכך הפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו.

3. הרשעת הנאשם בוססה בעיקרה על אודות עדויות השוטר והפקח, אשר נמצאו מהימנות ועדיפות על פני עדות הנאשם, כמו גם תיעוד מצלמת גוף. בין היתר, נדחו טענות הנאשם לפיהן יש לזכותו לאור מחדלי חקירה והעדר הפקת ממצאי דנ"א ו/או ט.א. בשים לב לקביעות ממצאי העובדה הנ"ל, כמות הסמים וטיבה של הגנת הנאשם (- הכחשת כל קשר לסמים, בלא טענה לפיה החזיקם לצריכה עצמית), מצאתי לקבוע כי הסמים הוחזקו שלא לצריכה עצמית.

חוות דעת הממונה והטיעון לעונש

4. לאחר שימוע הכרעת הדין עתר הנאשם לשליחתו לממונה על עבודות השירות. המאשימה הותירה הבקשה לשיקול דעת והנאשם נשלח כמבוקש תוך הבהרה כי אין בכך כדי לקבוע מסמרות באשר לתוצאת ההליך.
5. בחוות דעת מיום 18.2.25 קבע הממונה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות בכפוף למגבלות רפואיות. ביום 25.3.25 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
6. ב"כ המאשימה הפניתה בטיעונה לערך המוגן שבעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בצינה כי על בתי המשפט ליטול חלק במאבק בנגע הפצת הסמים לשם הרתעת הרבים. המדובר בהחזקת סם "קשה" בכמות לא מבוטלת, אשר השימוש בו עלול להביא לנזקים בריאותיים ולמוות. לשיטתה, על יסוד פסיקה אליה הפניתה, מתחם העונש נע בנסיבות בין 8 ל-18 חודשי מאסר ולענישה נלווית.
- הנאשם נמנע מליטול אחריות, כפר במיוחס לו ולא היה מנוס משמיעת הראיות בהתאם. לחובת הנאשם 6 ה"ק (מרשם פלילי-1/ת), גם בגין עבירות סמים, והוא ריצה עונשי מאסר. בהינתן כי מדובר ברצידיבוסט, עתירת המאשימה היא להשתת מאסר בפועל בן 14 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.
7. ב"כ הנאשם מנגד, ציין בין היתר כי בניגוד לטיעון המאשימה עברו הפלילי של הנאשם ישן וככזה הוא אף התיישן ומכאן כי אין כל הצדקה לכנותו "רצידיבוסט". כמוהו כמי הנעדר עבר פלילי. עוד הפנה הסניגור לחלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירות ואי ביצוע עבירות נוספות מעת הרשעתו האחרונה. עתירת המאשימה לעונש מחמירה עם הנאשם ביחס לענישה הנוהגת ואין כל הצדקה להשית עליו מאסר ממשי. לנאשם בעיות בריאות מסוימות המצוינות בחוות דעת הממונה ושליחתו לממונה יצרה ציפייה לגיטימית לפיה בית המשפט יסתפק בענישה זו. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. מן הראוי להשית על הנאשם 5-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- דיון וגזירת הדין
8. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- אין חולק כי עסקינן ב"אירוע אחד". עבירת ההפרעה לשוטר אגבית בנסיבות לעבירת החזקת הסם ונדמה- מבלי להקל ראש בעצם ביצועה- כי אין לייחס לה משקל רב או מכריע בקביעת העונש. לא בכדי הצדדים נמנעו לחלוטין מלהתייחס לעבירה זו בטיעוניהם.
- עם זאת, ברי כי ביצוע העבירה יובא במניין השיקולים, כמבואר להלן.

9. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת החזקת הסם הם ההגנה על בריאות הציבור, ביטחון ורכוש. בפסיקה חוזרת ונשנית עמד בית המשפט העליון על פגיעתם הקשה של עבירות הסמים והשפעתם על הגוף והנפש של צרכני הסם, כמו גם סיכונים נלווים להם ולאחרים בדמות אלימות ונזקי רכוש [מבין רבים ראו למשל: ע"פ 4522/18 אסאבן נ' מדינת ישראל (1.11.18)].
- בהתאם וכחלק מרציונאל זה, עמד בית המשפט העליון גם על חומרתה של עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית, אשר מטבעה מהווה היא חלק משרשת הפצת הסמים. מכאן מחויבת ענישה מחמירה, משיקולי גמול והרתעה [מבין רבים ראו: ע"פ 1932/15 בן סעדון נ' מדינת ישראל (17.4.16); רע"פ 2986/21 וסאם עיסאוי נ' מדינת ישראל (10.5.21)].
10. על אודות הסם "MDMA" - על אף שהצדדים נמנעו מלטעון באשר לטיבו של הסם האמור, כמו גם להציג ראיות או פסיקה הנוגעת לטיבו, אין בית המשפט פטור מכך. בהקשר זה אסתמך גם על אודות מידע הבא בגדר ידיעה שיפוטית [יזכר כי בגדרה של זו יובאו גם עובדות הניתנות לבירור מידי ומדויק ע"י עיון במקורות מוסמכים שאינם במחלוקת] רע"א 5577/08 בנק הפועלים בע"מ נ' פסגות גליל גולן אגש"ח בע"מ (28.10.08).
- עיון באתר האינטרנט של הרשות הלאומית לביטחון קהילתי (https://www.gov.il/he/pages/party_drugs) וכן באתר המנהל לאכיפת הסמים בארה"ב (ה- DEA (<https://www.dea.gov/factsheets/ecstasy-or-mdma-also-known-molly>)) מעלה בין היתר כי הסם, המכונה גם "אקסטזי", הוא "סם מסיבות" סינטטי, פסיכואקטיבי, הדומה לאמפטמין. בין השפעותיו לטווח קצר ניתן למנות הפחתת עכבות, תפיסה חושית מוגברת, עלייה בקצב הלב, ועלייה חדה בחום הגוף המובילה לכשל כלייתי ומוות. בין השפעותיו לטווח הארוך בלבול ארוך טווח, דיכאון, אימפולסיביות ועוד. שילוב הסם עם צריכת אלכוהול עלול להעלות את הסיכונים האמורים. הסם מופיע בתצורת טבליות, אבקה או נוזל והוא ניתן בהתאם לבליעה או להסנפה.
11. בע"פ 4838/20 קארין אברמסון נ' מדינת ישראל (15.8.21) אימץ בית המשפט העליון את קביעת בית המשפט המחוזי מושא הערעור ולפיה:
- "... (כי) סם מסוג MDMA נחשב ל"סם המסיבות", והחומרה ביחס אליו נובעת גם מהעובדה שלא כל המשתמשים בו מודעים לעוצמת הסם החזקה... מדינת ישראל- ולא רק היא- מצויה במלחמה נגד השימוש בסם והשפעותיו על כל שכבות החברה. העונש שנגזר בגין עבירות סמים מעין אלה חייב לשקלל בתוכו לא רק את הרתעת היחיד אלא גם את הרתעת הרבים." (שם, סע' 2).
- וראו באופן לא ממצה, גם האמור בע"פ (ב"ש) 11946-01-23 אדוארד זיתון נ' מדינת ישראל (12.7.23), סע' 34; ת"פ (ב"ש) 5775-02-18 מדינת ישראל נ' אלי תורג'מן (1.11.18), סע' 4, בהסתמך על האמור באתר הרשות הלאומית למלחמה בסמים ואלכוהול ("גלגולה" הקודם של הרשות הלאומית לביטחון קהילתי), באשר להשפעותיו הקשות של הסם; ת"פ (חי') 23142-09-14 מדינת ישראל נ' קגרמנין (20.4.15), סע' 20.

12. מכלל האמור עולה כי עסקינן בסם קשה. אף אם אניח לטובת הנאשם כי "חומרנו" היחסית של הסם נופלת מזו של סמים כהירואין או קוקאין (ויוזכר כי לא הוצגו ראיות, גם לא באשר להשוואה מבוססת נתונים ומידע בין האמור), עדיין עסקינן בסם שחומרנו למצער קרובה יותר לסמים הנ"ל, ורחוקה מזו של הסמים הקלים- יחסית, כגון קנאביס.
13. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת החזקת הסם MDMA שלא לצריכה עצמית מלמדת על כי ככלל מושתים בגינה מאסרים בפועל. בד בבד הושתו גם עונשים מקילים יותר בעקבות סטייה לקולה מן המתחמים שנקבעו, מטעמי שיקום, גם בדמות מאסר בעבודות שירות. בחינת הפסיקה מעלה כי כמעט ואין בנמצא בה עניינם של מי אשר החזיקו בסם זה בלבד. על דרך הכלל עסקינן במקרים בהם לבד מהחזקת הסם הנ"ל נעברו עבירות נוספות מתחום הסמים ו/או הוחזקו סמים מסוגים שונים. משכך, קיים קושי "לחלץ" בנקל רף ענישה שעניינו בנסיבות הדומות למקרה דנן. בהתאם, להלן מספר דוגמאות, בשינויים המחויבים (פסקי הדין חלוטים):
- א. עפ"ג (מרכז) 46297-05-18 מדינת ישראל נ' חדד (8.7.18): המערער הורשע על פי הודאתו בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית- קוקאין במשקל כ- 19 גרם וכן MDMA במשקל כ- 46 גרם, ובהחזקת כלים (משקל אלקטרוני). בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר. בית המשפט מצא לחרוג לקולה מן המתחם מטעמי שיקום. על המערער הושתו מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים וקנס. ערעור המדינה התקבל בדעת רוב. בהתחשב בכך כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין הושת על הנאשם מאסר בפועל בן 9 חודשים, חלף המאסר בעבודות שירות. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.
- ב. עפ"ג (מרכז) 22857-04-17 פרץ נ' מדינת ישראל (22.10.17): המערער הורשע על פי הודייתו בהחזקת קוקאין במשקל 15 גרם וכן MDMA במשקל 35 גרם, שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר והשית על המערער מאסר בן 24 חודשים וענישה נלווית. ערעור המערער נדחה.
- ג. ת"פ (רמלה) 72582-07-19 מדינת ישראל נ' מכאוי (5.11.19): הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שהחזיק בביתו 40 יחידות של סם MDMA שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. על הנאשם הושת מאסר בפועל בן 8 חודשים וכן הופעל במצטבר מאסר בן 6 חודשים ובסה"כ - 14 חודשי מאסר וכן מאסר מותנה.

ד. ת"פ (כפר סבא) 53042-06-19 מדינת ישראל נ' ינון לוי (14.9.22): עיון בגזר הדין ובטיעון לעונש מושא ההליך מעלה כי הנאשם, נעדר עבר פלילי (למעט בתחום התחבורה), הורשע על פי הודאתו בהחזקת 52 טבליות MDMA וכן 3.4 גרם קוקאין ו-3 גרם קנאביס, הכל שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל. עוד מצא לחרוג לקולה מטעמי שיקום. על הנאשם הושתו מאסר מותנה, קנס, פסילה על תנאי מלהחזיק רישיון נהגיה וכן 300 שעות של"צ.

14. נסיבות ביצוע העבירה - הנאשם החזיק בסמים האמורים על גופו, בנסיעה על אופניו, במרכזה של עיר. הכמות בה החזיק- 50 כדורים, המהווה מספר "עגול", הוחזקה בשקית אשר עליה צוין מספר זה. כל אלה מחזקים את המסקנה בדבר קיומה של זיקה בין החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית ולבין כוונה עתידית לביצוע עבירות נוספות כגון סחר בהם או אספקתם לאחר. עוד הפריע הנאשם לשוטר בכך שהשליך כאמור את הסמים מעליו לשם יצירת מצג שווא בדבר העדר זיקה אליהם. כמות הסם אינה מבוטלת והשפעתו מזיקה ורעה, כמבואר לעיל.

15. בהינתן כלל האמור מצאתי לקבוע מתחם עונש הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 14 חודשי מאסר בפועל.

16. באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי כי לחובת הנאשם עבר פלילי האוחז 6 הרשעות קודמות, מהן 4 בגין עבירות מתחום הסמים, לרבות סחר- סם. הנאשם נדון בין היתר ל- 5 מאסרים, לתקופות שבין 3 ועד 33 חודשים ובין היתר לאחר הפעלת מאסר מותנה אשר הופעל לאחר שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות סמים.

ברי כי אין לשקול לחובת הנאשם את עצם כפירתו וניהול ההליך, ועם זאת אין הוא זכאי לאותה הקלה בעונש הניתנת למי המודה בדינו. ממילא נמנע הנאשם מליטול אחריות ולא ניתן לשקול לקולה הליך שיקומי כלשהו.

לקולה שקלתי כי עברו הפלילי של הנאשם ישן (העבירות האחרונות בהן הורשע נעברו בשנת 2010). בד בבד מצאתי לדחות את טענה ההגנה לפיה עסקין בפרטי רישום פלילי שהתיישנו ולפיכך הנאשם כמוהו כמי הנעדר עבר פלילי. יש להבחין בין עבר "ישן" לעבר שהתיישן. בהתאם להוראות הדין ולרבות חוק המידע הפלילי ותקנת השבים, תשע"ט- 2019, התיישנות פרט רישום פלילי אינה רלוונטית לעניין הבאת ראיות לעונש מטעם המאשימה. לענייננו החשוב הוא האם הרשעה מסוימת נמחקה מן המרשם, אם לאו. המאשימה היא המסדירה את רישום המרשם הפלילי כפי חובתה על פי חוק, וחזקה כי המופיע במרשם נכון הוא. משהוגש כראיה במסגרת הטיעון לעונש, חזקה כי תוכנו הוא הנכון להצגה. הרשעותיו של הנאשם לא נמחקו ועל בית המשפט ליתן את המשקל הראוי גם לנתון זה.

עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן הרב שמעת ביצוע העבירה ולמצבו הבריאותי של הנאשם, אם כי לא מצאתי ליתן לאלה משקל מכריע. באשר לחלוף הזמן, לא אפקוד לחובת הנאשם את ניהול ההליך. לא מצאתי כי הנאשם גרם במזיד להתמשכותו. באשר לבריאות הנאשם- לא הוצגו ראיות לעניין זה ועם זאת מחוות דעת הממונה עלה כי הלה סובל מפיברומאלגיה ומקשיים שלא יפורטו כאן. מבלי להקל ראש באמור אציין כי אין בכך- והנאשם אף לא טען אחרת, ובדין - כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם הענישה.

עוד מצאתי לדחות את טיעון ההגנה- ולו במשתמע- כי עצם שליחת הנאשם לממונה שוות ערך לציפייה סבירה לפיה ההליך יסתיים באופן זה. כמבואר לעיל, ציינתי בהחלטתי כי שליחת הנאשם לממונה נעשית מבלי לקבוע מסמרות באשר לתוצאה הסופית של ההליך.

17. בהינתן כל האמור מצאתי להשית על הנאשם מאסר בפועל. לא מצאתי כי השיקולים לקולה מצדיקים הקלה חריגה עם הנאשם בדמות הסתפקות במאסר לריצוי בעבודות שירות. בהינתן כלל השיקולים שפורטו לעיל מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בקרבת אמצע המתחם. בד בבד יושתו מאסרים מותנים ופסילה מלהחזיק רישיון. לא מצאתי להשית בנוסף קנס כספי.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 8 חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 4.5.25 בשעה 9:00, בכלא איילון שרמלה, כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר דין זה.

ב. מאסר בן 7 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. מאסר בן 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. 12 חודשי פסילה בפועל, מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, מיום שחרורו ממאסר. הפסילה תחל שחרור הנאשם ממאסר ותהא במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות.

ה. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים.

ככל שקיים בידי הנאשם רישיון נהיגה יופקד הוא בתוך 14 יום מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי הוא חייב להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. ככל והרישיון לא יופקד, תחל הפסילה מן המועד שנקבע לעיל. הפסילה לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון, ולכן לא תסתיים.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.